

Näm döposten på glid

En ny trend har spanats på Näm dö. Folk har börjat leta i bodar och skrymslen efter sitt bortglömda vinterfordon, den klassiska sparken.

Inspirationskällan?

Brevbäraren Gunilla Söderqvist som hela vintern har levererat posten sparkandes.

– Jag hade nog aldrig kommit på tanken faktiskt om det inte var så att min fyrhjuling gick sönder, säger Gunilla Söderqvist. Men då var man ju tvungen att komma på något.

När så hon och Per Fjärdhäll, som har postentreprenaden på Näm dö, råkade läsa om sparkar blev de sugna på att testa. Gunilla fick låna en bekants först, en raritet med 150 år på nacken, och fick genast blodad tand.

– Det var så härligt! Men eftersom det kan gå snabbt i backarna var jag lite rädd att ha sönder min lånespark och började leta efter en egen.

Men snöiga säsonger som denna hinner inte tillverka-

na med och det visade sig vara lång kö på att få köpa spark. Tur då att Gunilla som postutdelare fick lite flott vip-behandling:

– **NÄR DE** hörde att det var fråga om en postspark i Stockholms skärgård fick vi faktiskt förtur, ler Gunilla.

Och det går inte att undgå att märka att Gunilla Söder-

qvist är smått lyrisk över sin nya vänn. Den ger bara plus i form av motion och frisk luft, säger hon, och inte halkar man omkull heller.

– Det är så fascinerande vilken konditionsträning den ger! Vi brukar åka till Åre varje år och nu senast märkte jag vilken otrolig kondis jag fått. Ändå brukar jag cykla mycket men du får cykla många mil för att få upp pulsen på samma vis. En del är ju visserligen mest ute och går med sin spark men det är inget för mig. Fort ska det gå!

PÅ NÄM DÖ går postutdelingen till så att posten kommer med morgonbåten och där efter ska Gunilla Söderqvist sortera och lämna den på tre ställen: vid affären, vid Näm dö hembygdsgård och vid Sands brygga.

– Flerparten Näm döbor bor på åarna utanför, säger hon, så flest lådor sitter vid Sands

Det går undan för posten på Näm dö.

FOTO: CAMILLA STRANDMAN

brygga. Det är inga jättelånga sträckor som jag kör men det är en lagom sparktur. Jag kan även välja efter vindriktningen om jag tar vägen över isen eller landvägen.

Reaktionen på ön när brev-bäraren kommer sparkandes har varit att flera har blivit påmind om "den där grejen i förrådet".

– De säger, nämen just det, sparken! säger Gunilla Söderqvist. Och jag kan bara rekommendera den.

LINDA HEDRÉN

TEXT

linda@skargarden.se; tel: 08-54 54 27 17